

anbringer, og at man derfor meget nøie maa overveie, om der ogsaa er tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa de Endringer, som blive foreslaaede. Naar den næstsidste ærede Taler (Wesfely) omtalte § 43 i Lovudkastet og bad mig om at anvende den samme Betragtning paa den, som jeg gjorde gjældende med Hensyn til det andet Endringsforslag, da tør jeg ikke nu gaae ind paa § 43, da den ikke foreligger til Behandling, men jeg skal gjøre det senere. Naar min ærede Nabo (Behmann) har fremhævet Ulemperne ved, at en Matros tager sig Landlov, saa skal jeg blot erindre om, at det er en ikke ganske lille Straf, naar en Mand bliver en Dag borte, da at blive idømt en Bøde af $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, og jeg maa bede de Herrer erindre, at Dagen ikke beregnes om bord paa Skibe saaledes som iland; den beregnes paa Skibe fra Kl. 12 Middag til Kl. 12 Middag. Dersom en Matros altsaa en Formiddag, d. før Kl. 12, uden Tilladelse gaaer et Grinde, som han anseer for nødvendigt og derpaa bliver borte til efter Kl. 12, saa skal han derfor bøde $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre, dersom det under Nr. 1 stillede Endringsforslag bliver vedtaget; det troer jeg er for haardt. Naar min ærede Nabo (Behmann) endvidere omtalte, at det selv at tage sig Landlov var det samme som en Bøghudelse til Rømning, saa troer jeg, at han tager meget feil heri; Rømning staaer først omtalt iblandt Forbrydelser i Lovudkastets § 12, og det selv at tage sig Landlov maa derfor have en ganske anden og mildere Betydning end Rømning.

Indenrigsministeren: Jeg havde ganske vist ikke misforstaaet den ærede Taler, der sigt havde Ordet, og, dersom hans Dyring om Misforstaaelse sigtede til Ministeren, var den altsaa ikke berettiget. Jeg erkjendte selv Berettigelsen af det Hensyn, han berørte, men kun naar Hensynet toges som et samlet Heelt; derimod kan jeg ikke erkjende Berettigelsen af at gjøre det gjældende ved ethvert enkelt Endringsforslag.

Behmann: Hvis det var mig, den næstsidste ærede Taler (Hasle) meente, da troer jeg at have ophøst — ligesom jeg i den Hen-

seende kan paaberaabe mig 12 Mars Praxis —, at jeg altid har tillagt det af ham anførte Hensyn meget stor Betydning og ogsaa har gjort det i nærværende Tilfælde ved at have indskrænket mine Endringsforslag til det mindst Mulige. Jeg skal altsaa med Hensyn til det almindelige Punkt erklære mig enig med den ærede Taler og blot tillade mig at tilføie det Ønske, at Hensynet til det Thing, der har behandlet en Lov først, maa i samme Omfang blive respecteret fra begge Sider. Men i det foreliggende Tilfælde har jeg allerede tilladt mig, at bemærke, at de Endringer, som her ere foreslaaede, skjøndt de efter min Mening ere fuldkommen berettigede og hensigtsmæssige, dog maaskee kunde have været undgaaede, hvis man iøvrigt kunde modtage Lovudkastet i dets Heelhed, saaledes som det nu er affattet. Da dette imidlertid efter min Overbeviisning ikke lader sig gjøre, har jeg været med til at stille de forhandlede Endringsforslag, som jeg ikke troer ville finde væsentlig Modstand i Folkethinget, ligesom der jo i alt Fald, hvis dette ikke desto mindre skulde vise sig, senere vil blive Leilighed til, at vi kunne overveie med os selv, om vi skulle vige tilbage.

Madvig: Jeg troer, at der er grumme meget, som taler for det Forslag, at der skal sættes en haardere Straf for den, der tager sig selv Landlov, end for den, der udebliver udover den rette Tid; thi dette er to Forseelser af forskjellig Charakter; ved at tage sig selv Landlov fremtræder almindeligviis Ulydigheden i en større Grad; det skeer med Forsæt, ja sædvanlig med Trods; men at blive ude over den rette Tid er i mange Tilfælde en udslydelig og lille Forseelse. Naar man kjender de Folk, som Loven væsentlig angaaer, og de Fristelser, hvorfor de ere udsatte, fremstiller den sidstnævnte Forseelse sig ikke som Tegn paa Uvillighed eller Trods eller paa grov Skjødsløshed. Jeg troer derfor, at der er meget god Grund til at gjøre Forskjel paa disse Forseelser. Hvad derimod det andet Endringsforslag angaaer, kan jeg ikke nægte, at jeg troer, at det Hensyn, der er blevet gjort gjældende mod samme, nemlig Leiligheden for Matrosens hjemmeblevne Familie til at kunne trække paa